

همچنین برای مقابله با ریشه ها و جلوه های خشونت ساختاری و افراط شامل مبارزه با فقر و نابرابری اقتصادی، ترویج سازوکارهای مردم سالارانه، پرهیز از دامن زدن به خشونت هویتی و فرقه ای و مخالفت با اقدامات یکجانبه نظامی خارجی جزو اولویت هایی است که می تواند در اعاده ثبات در خاورمیانه کمک کند و اتحادیه اروپایی می تواند در این چارچوب نقش مثبتی را ایفا نماید.

امنیت نمی تواند به هزینه نا امن کردن دیگران به دست آید. در حقیقت هیچ ملتی نمی تواند به منافع خود دست یابد، بدون این که منافع دیگران را نیز در نظر گیرد. هیچ کس نمی تواند با القاعده و خویشاوندان فکری اش نظیر به اصطلاح دولت اسلامی- که نه دولت است و نه اسلامی- در عراق مبارزه کند، در حالی که آنها را در یمن و سوریه به شکل موثری گسترش می دهد. در این راستا کشورهای اروپایی می توانند در تشویق دیگر کشورهای خاورمیانه به قبول راه حل های سیاسی برای این بحران های منطقه ای نقش مثبتی ایفا نمایند.

سخن پایانی این که، جهان شامل ایران و اروپا نمی تواند بیش از این از پرداختن به ریشه های ناآرامی در منطقه خاورمیانه طفره برود. در عین حال این فرصتی یگانه برای تعامل است که نباید هدر برود. صلح و ثبات نیاز اساسی منطقه خاورمیانه، اروپا و جهان است. در یک جهان به هم پیوسته و با وابستگی متقابل روزافزون، نیاز به همکاری واقعی در مبارزه با خشونت و افراط یک انتخاب نیست، بلکه یک ضرورت غیرقابل انکار است.